

گرایش به رفتارهای پرخطر و عوامل اجتماعی مرتبط با آن (مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه

علامه طباطبایی)

فاطمه محمودی^۱، رقیه محمدزاده^۲

۱- کارشناسی ارشد مددکاری اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبایی، ایران

۲- کارشناسی ارشد مددکاری اجتماعی، دانشگاه علامه طباطبایی، ایران (نویسنده مسئول)

چکیده

امروزه شیوع رفتارهای پرخطر به خصوص در بین جوانان به یکی از مهم ترین و گسترده ترین دل نگرانی های جوامع بشری تبدیل شده است و پیشگیری از آن مستلزم شناخت ابعاد مختلف موضوع، و اطلاع رسانی به مسئولین امر و خانواده ها است. لذا در تحقیق حاضر به دنبال شناخت عوامل اجتماعی مرتبط با گرایش به رفتارهای پرخطر در بین دانشجویان هستیم. برای انجام این تحقیق در چارچوب نظری پژوهش تلفیقی از نظریات پیوند اجتماعی هیرشی، همنشینی افتراقی ساترلند و یادگیری اجتماعی بندورا استفاده گردید. روش پژوهش حاضر کمی و از نوع پیمایشی است. برای سنجش متغیرهای مستقل و وابسته از پرسشنامه استفاده شد. جامعه آماری شامل دانشجویان دانشگاه علامه طباطبایی بود و نمونه گیری به روش طبقه ای - نسبی صورت گرفت. و برای نمونه آماری ۳۷۴ نفر از دانشجویان (در دو مقطع کارشناسی و کارشناسی ارشد) انتخاب شدند. نتایج نشان داد که میانگین گرایش به رفتارهای پرخطر در دانشجویان، ۹۳/۰۷٪ است، همچنین بین متغیرهای دل بستگی به خانواده، تعهد های اجتماعی (تحصیلات، فعالیت های مذهبی، شغل و...)، مشارکت در فعالیت های مختلف اجتماعی، باور به اصول اخلاقی و ارزش های جامعه، همنشینی با گروه همسالان و استفاده از رسانه های جمعی پرخطر با گرایش به رفتارهای پرخطر رابطه معناداری وجود دارد. میزان گرایش به رفتارهای پرخطر در مردان بیش از زنان بود و در بین سه طبقه اقتصادی - اجتماعی طبقه بالاتر بیشترین و طبقه پایینتر کمترین مقدار گرایش را نشان داد.

واژگان کلیدی: عوامل اجتماعی، گرایش به رفتارهای پرخطر، جوانان، مددکاری اجتماعی